

AED a aplikace Záchranka

Defibrilátor zakoupený z financí, vybraných od obyvatel obce a vlastníků zdejších nemovitostí, byl dodán před vánocemi 2019. V pondělí 10. února proběhlo v budově kláštera zaškolení obsluhy, určené především pro členy místní jednotky SDH.

Pozvali jsme ale i dárce, obecní zastupitele a jejich rodinné příslušníky a jako čestný host se zúčastnil pan Petr Malíř – velitel JSDH Tetín – s chotí. Po přivítání ředitelkou Svatojánské koleje sestrou Martinou a po poděkování pana starosty dárčům se slova ujal Ing. Petr Schejbal – záchranář a školitel společnosti AZ Medica Educa, s.r.o. Přestože jsou automatizované defibrilátory stavěny pro obsluhu laickou veřejností a navigují obsluhu slovně (v češtině), bylo školení užitečné, místy i zábavné.

Defibrilátorů je dnes v Česku přibližně 6 tisíc a plošně se jimi vybavují sportovní zařízení, prodejní řetězce, ale také policejní vozy apod. Zatímco při klasické masáži srdce je pravděpodobnost záchrany života cca 35%, použitím AED se zvyšuje na 75%! Použití AED ale mechanickou masáž srdce spojenou s umělým dýcháním nevyklučuje – naopak se obě metody doplňují a časově prolínají. Rozhodně je nezbytné zahájit resuscitaci zavoláním na linku 155 a okamžitou masáží srdce, která musí trvat až do přinesení přístroje AED k postiženému. Po zapnutí přístroje už je možno se řídit jeho pokyny. Je běžné, že se aplikuje několik výbojů s určitým časovým

odstupem, v mezičase se podle pokynů přístroje provádí masáž a dýchání.

Vedle výhod použití AED pan Schejbal velmi naléhavě doporučuje stažení aplikace Záchranka do mobilního telefonu. Aplikace je běžně ke stažení přes Google Play a je funkční v celé republice, na Slovensku, v Maďarsku a v Hor-

ních Rakousích. Na horách vás automaticky propojí s horskou službou, na vodě zase s vodními záchranáři.

V případě aktivace červeného tlačítka vás Záchranka lokalizuje a vyšle na linku 155 (v zahraničí na linku 112) signál, že jste v nouzi, spolu s údaji, které jste si do aplikace zadali (chronické choroby, léky, věk apod.). Záchranáři okamžitě vyrážejí, i když nejste schopni mluvit. Za poslední 3 roky byla aplikace použita ve více než 40 tisících případech. Momentálně je stažena do cca 1 milionu telefonů, ale s tímto počtem záchranáři nejsou spokojeni a velice apelují na občany všech věkových kategorií, aby si ji nainstalovali do svých chytrých telefonů. Aplikace se vám může hodit i jako svědkům nehody nebo jako laickým záchranářům, když se někdo zraní vedle vás. Použití je opravdu velice jednoduché.

Pokud použijete aplikaci Záchranka ve Svatém Janu pod Skalou, na lince 155 vás okamžitě lokalizují a v případě potřeby vás navedou k nejbližšímu defibrilátoru. Ten náš bude umístěn v budově Obecní školy a bude přístupný přes kódový zámek. Kód vám sdělí operátor. Termín umístění AED na tomto místě vám sdělíme.

Most

Počátkem března byla ve Vráži zahájena oprava mostu přes dálnici. Bude to drahá a logisticky velice náročná akce, která omezí nejen dopravu na přístupové cestě do osady Záhrabská, ale i na samotné dálnici D5. Úplně uzavírky provozu na mostě nelze úplně vyloučit. Pokud se během prací potřeba uzavírky objeví, budou o ní v předstihu informovány obecní úřady Vráž a Svatý Jan, HZS Beroun, záchranáři služba a tabulemi na mostě alespoň den předem i veřejnost. Uzavírka nesmí být delší než čtyři hodiny. Nelze také vyloučit, že pohyb vozidel stavby most krátkodobě zatarasí, takže prosím počítejte s možností zdržení. Stavba je plánována do 2. října.

Most má za sebou havárii, po které byl před lety částečně uzavřen. I z tohoto důvodu musí být opraven, přestože je ve střednědobém plánu rozšíření dálnice D5 o další jízdní pruh. Pokud k této akci dojde (cca za 10 nebo více let), bude doprava přes Vráž poznamenána daleko zásadnějším způsobem. RED

ČEZ v zimě nespí

Jednou za pár let se ČEZ věnuje vyčištění tras svých vedení od náletových dřevin. K témuž vyzývá také obyvatelstvo na soukromých pozemcích, kudy vedení prochází. Letos byl „zásah“ proveden opravdu od podlahy, a tak se obyvatelé a návštěvníci Záhrabské v lednu nestačili divit, když se po letech průjezdů křovisky náhle nad vážským hřbitovem otevřely daleké, přímo závratné výhledy. Je dobré vědět, že se ČEZ dobře stará o své sítě, a zároveň si připomenout a uvědomit, jak tu máme krásně.

Jistě i díky péči ČEZu jsme obávaný vichr Sabine v půli února přečkali bez výpadků. Zhaslo nám jen veřejné osvětlení na Záhrabské, což se podařilo celkem jednoduše vyřešit. Příčinou výpadku bylo nejpíše holé vedení protažené korunami dubů na horním konci Lesní ulice.

Objednáváme firmu na konsolidaci VO v této části osady. Osvětlení Vrážské ulice směrem k ulici Na Výsluní při této příležitosti doplníme o další světlo. RED

Jarní migrace žab na Záhrabské

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR (AOPK ČR) se dlouhodobě věnuje tzv. kolizním silničním úsekům, na kterých dochází ke střetu vozidel s obojživelníky, migrujícími na jaře na svá místa rozmnožování (rybníčky, tůně apod.).

AOPK ČR vytvořila a zároveň i spravuje databázi a mapovou vrstvu těchto kolizních úseků. V celé České republice je vytipováno okolo 600 kolizních úseků. V Českém krasu je v současné době 5 těchto kolizních úseků soustředěných okolo obce Mořina a Karlštejn. Na dvou lesních úsecích přes silnici migruje (a bývá usmrčen) silně ohrožený mlok

skvrnitý (*Salamandra salamandra*) a v menší míře i další druhy obojživelníků (skokani hnědí a štíhlý (*Rana temporaria* a *R. dalmatina*)).

Další tři lokality se nacházejí podél rybníků s ohroženou ropuchou obecnou (*Bufo bufo*). Mimo tato celorepublikově registrovaná místa se v Českém krasu nacházejí ještě další vytipované kolizní úseky, na kterých dochází ke zvýšené úmrtnosti obojživelníků.

Jedním z těchto úseků je i lokalita „osada Záhrabská“. Zde dochází při jarní migraci obojživelníků ke zvýšené mortalitě ropuchy obecné, skokana hnědého a s. štíhlého. Proto na jaře roku 2019

Správa CHKO Český kras spolu s obcí Svätý Jan pod Skalou a Dopravním inspektorátem poprvé umístila do osady Záhrabská informační dopravní značení upozorňující na možné nebezpečí střetu vozidel s migrujícími jedinci žab.

Vás řidiče prosíme, při projíždění označeného úseku zvýšte svou opatrnost. Především ve večerních, nočních a nejvíce brzkých ranních hodinách, kdy jsou migrující jedinci neaktivnější. I letos bude dopravní značení umístěné zhruba do druhé poloviny dubna, kdy hromadný přesun obojživelníku bude ustávat.

JAROSLAV VESELÝ
AOPK ČR

Vráž slaví kulaté výročí – 700 let

Myslím, že je vhodné vzpomenout a vrážským poblahopřát k tak významnému jubileu, už jenom proto, že byly roky, kdy osada Záhrabská patřila pod Vráž, i když to tak historicky léta nebylo. Každý, kdo žije a dojíždí na Záhrabskou, touto obcí projíždí, může sem i na nákup a děti ze Záhrabské mohou navštěvovat vrážskou mateřskou i základní školu.

Sám jsem zde v roce 1954 do školy začal chodit, i když to nebylo na celý rok. Mám mnohé z této doby v paměti. Rád bych vzpoměl především na pondělní rána, kdy mě táta brzo ráno vzal na sedačku na kolo a jeli jsme ze Záhrabské na Vráž. Vysadil mně u školy a sám potom pokračoval k nádraží, odkud jel již vlakem do Prahy a dál do Liberce, kde v té době pracoval. Vracel se za týden v sobotu navečer. Zdaleka ještě nebyly volné soboty. Bylo brzo ráno, okolo šesté hodiny. Škola byla přirozeně ještě zavřená, ale věděl jsem, že mohu zaklepat na okno bytu pana a paní řídící.

Paní řídící již byla vzhůru, přišla mi otevřít školu ještě v noční košili. Byla milá. Mohl jsem jít do třídy do 1. patra. Tam již paní uklízečka zatápěla ve vel-

kých kamnech. Tak jsem se řádně zatím připravil na vyučování tak, že jsem si otevřel pikslu od sušeného mléka, do které mi maminka každý den připravila nějakou svačinu.

První písemné zmínky o obci jsou tedy, jak si snadno spočítáme, z roku 1320. Obec patřila ke Karlštejnu tehdy nově budovanému. Místní kostel sv. Bartoloměje původně pochází již z roku 1380. V roce 1421 tudy táhli husité, obec to přežila snad bez větších útrap. Horší to bylo se Švédy v roce 1639, kteří Vráž vypálili. Po třicetileté válce byla ves natolik zdecimovaná, že zbylo jen několik chalupníků. Patrně blízkost Praze hrála svoji roli i v tom, že vsí se prohnala mnohá vojska. Mezi léty 1756 až 1763 to pro změnu byli dvakrát Prusové, kterým

se u nás v Čechách líbilo ještě mnohokrát později. Za napoleonských válek se v roce 1812 ve Vráži utábořili Rusové. Patrně bez větších neblahých následků.

V polovině 19. století, přesněji v roce 1848 je zaznamenáno v obci již 44 domů a 307

obyvatel. Škola byla postavena, tehdy jen jako přízemní budova, v roce 1880. O sedm let později bylo však potřeba již přistavět první patro.

Z místní hlíny se již v roce 1881 začaly vyrábět cihly. Datuje se tedy vznik cihelny. Na sklonku století se Vráž dočkala železnice, jako součást trati Beroun – Dušníky. Pro zajímavost uvádím, že v té době existovaly snahy průmyslníků majících továrnu (přádelnu) ve Svatém Janě pod Skalou, aby trať vedla právě přes místo jejich podnikání. Koho by to nenapadlo... Ale záměr jim nevyšel, již jenom pro obtížnost vedení trati příliš členitým terénem.

Jako snad každá obec v Čechách a na Moravě, ale i mnohde jinde, ztratila v první světové válce své muže. Za císaře pána a jeho rodinu jich padlo 18.

V roce 1932 byla obec elektrifikována a záznamy uvádějí již 1014 obyvatel. Aktivní byli místní řemeslníci. V té době zde působily již tři cihelny, výroba cementových výrobků, obchod s dobytčím, cukrář, dva holiči, kolář, dva kováři, krejčí, tři ševci, pekař, řezník, dvě trafiky, uhlíř, truhlář, bylo zde zahradnictví a dokonce osm obchodů se smíšeným zbožím. A co by to bylo za vesnici bez hospody – byly tu dokonce tři. A ještě k tomu prodejna lahvového piva. Zřejmě se všichni slušně uplatnili a uživili.

Vráž přežila v minulosti, tak jako mnohé české vsi, řadu těžkých chvil a let, ale i tak dál znovu vzkvétala a je tomu tak jistě i dnes. Ať se jí dál daří!

PETR ŠPIČKA

Staré pohlednice vypovídají

Na přelomu roku uplynulo 20 let, kdy Svatojánská společnost zakoupila prvních 80 ks historických pohlednic Sv. Jana pod Skalou od sběratele z Řevnic. Od té doby k nim přibýlo mnoho dalších. Velkou výzvou pro nás bylo vytvoření pokud možno kompletního katalogu starých pohlednic, který by mimo jiné usnadnil všem majitelům a sběratelům orientaci v letopočtech a sériích, kdy byly pohledy vydávány. K tomuto účelu byly použity nejen pohledy z vlastní Svatojánské sbírky, ale i pohlednice zapůjčené od několika sběratelů.

Naše vlastní sbírka má dnes nejen velkou hodnotu tržní, ale pro naši obec především nedocenitelnou hodnotu historickou. Při studiu zobrazených detailů a v neposlední řadě i textů starých pohlednic se nám otevírá okno do života v naší obci v průběhu celého 20 století. Záběry na pohledech mají takovou výpovědní hodnotu, že by se podle nich dala napsat i nějaká publikace.

Dobře si pamatuji, jak jsem v dobách hluboké totality poprvé v životě spatřil krásný starý barevný pohled Svatojánské Jana pod Skalou. Bylo to u staré paní Horešovské, která s babičkou jako jedna z posledních místních chodívala do kostela. Bydlela v nejvýše položeném domku v obci, odkud byl velký rozhled. V 80. letech však tento pohled nebyl zrovna úchvatný. Všechny ty neudržované začernalé a oprýskané stavby pod námi působily spolu s divokými nálety prorostlou obcí pošmurně a doslova černobíle. Vše bylo navíc zahaleno do šedého oparu, který chrtily všechny komíny v údolí a který se i tehdy pod námi rozprostíral jako moře. Vedle toho všeho pro mne byla tato jediná barvami rozkvetlá pohlednice ze Svatojánských lázní jako zjevení z jiného světa. V době nadvlády nekvalitní černobílé fotografie působila více jako okno do daleké budoucnosti, než jako pozdrav z dávné minulosti. Objevil jsem tehdy, že zde kdysi bývalo vyhlášené lázeňské místo a že to tu kdysi dávno opravdu bývalo moc krásné.

Některé pohledy, o kterých veřejnost ještě před dvaceti lety neměla ani potuchy, jsou již dnes díky jejich prezentaci ve Svatojánském muzeu i jinde známé. Přes to tvoří pouhé střípky z mozaiky. Z téměř 500 exemplářů,

kteří katalog pohlednic dnes obsahuje, je opravdu stále co objevovat. Pohlednice často slouží i jako cenné doklady pro památkáře a architektky, pracující s naší historií.

Nejstarší záběry Sv. Jana jsou z období konce 19. století, kdy zde končila éra hospodaření velkostatkářů Bergerových. Najdeme na nich nejen zaniklé sady, louky, vinice a holé skály od intenzivního spásání, ale ještě i objekty klášterního pivovaru, mohutné textilní továrny za kostelem, či budovu staré ševcovny, cihelny, hájovny a dřevěné školy u svatojánského jezu. Počátkem 20. století, kdy zde vznikly Svatojánské vodoléčebné lázně, nastal velký rozmach návštěvnosti a celé údolí se doslova proměnilo v krásné a pečlivě upravené lázeňské místo. Také pozdravy a jiné texty z té doby jsou plné pohody, radosti a odpočinku. Pohlednice byly tehdy vydávány každoročně v desítkách variant u předních českých nakladatelů a byly téměř vždy krásně (ručně) barevně kolorované. Katalog pohlednic mimo jiné vypovídá, že např. jen v roce 1908 vyšlo neuvěřitelných 27 druhů pohlednic! Nutno dodat, že díky pracné technice ručního vybarvování vycházely tehdy pohledy v malých nákladech a nejvíce oblíbené záběry se následně dotiskovaly i po několik desetiletí. Není výjimkou, že jeden zdařilý negativ byl použit na 13 různých pohledech (i od různých vydavatelů!) v rozmezí 25 let.

Po zrušení lázní i hospodářských dvorů je z pohlednic patrné, že mnoho polí a luk bylo na počátku století uměle zalesněno především černými borovicemi. Ty jsou jako cizí prvek v krajině viditelné dodnes a lze podle nich snadno určit místa, kde se ještě před 120 lety oralo či sušilo seno. Zámecký – později lázeňský park se ještě později proměnil v ovocný sad. V roce 1914 zde vznikl učitelský ústav a velká část nových pohlednic ztratila barvu a často i kvalitu. Místo pozdravu z lázní či pěkného výletu pohled sloužil častěji jako jedině komunikační spojení s rodinou. V období 1. světové války objevujeme dojemné a smutné osudy vojáků, v „hubených“ letech po válce zase nářky studentů ústavu s žádostí o zaslání jídla na přilepšenou. Období 30.–40. let dominuje černobílá pohlednice, opět častěji s pozdravy z výletu.

Některé snímky jsou ale technicky velmi kvalitní a po zvětšení poskytují mnoho detailů. Např. záběr na jednu ze tří zdejších restaurací Ivanka prozrazuje, že zde tehdy byli schopni obsloužit lidi u 70 stolů! Kromě toho zde fungovala stáčírna s dodávkou minerálky a rozvozem vlastním autem po okolí i po Praze. Hlavními vydavateli pohlednic mezi válkami byl místní obchodník Antonín Landa (domek čp. 12 v Jáně u mostu) a místní restaurátor pan Čermák, provozovatel restaurace a stáčírny minerálky „Ivanky“. Svým zákazníkům nabízel několik druhů vlastních pohlednic (fotografií na předtisknutém papíře). Kromě dvou místních vydavatelů vycházely i kvalitnější pohlednice nakladatelských rodin Jiravy z Berouna a Zunových z Královských Vinohrad. Jejich pohlednice byly často vydávány ve dvojí podobě – v laciné černobílé, nebo dražší a krásnější kolorované variantě. Často v sériích s variantou různých záběrů na obec. Některé série mají 2 pohledy, ale máme také série, které vycházely po více než 10 exemplářích! Díky této pestrosti se záběry příliš neopakují ale naopak, objevují se stále nová místa a motivy, odkud býval Sv. Jan pod Skalou dříve fotografován. Mnohé zajímavé vyhlídky ze skal k Hostímu či Záhrabské, jsou dnes již bohužel zarostlé hustým porostem a snímky odtud by šly udělat snad jen pomocí dronů.

JIŘÍ ŠEVČÍK ML.

Knihovna ve Svatojánské koleji

V prostorách Svatojánské koleje bývaly knihy a knihovny od pradávna. Knihovna byla součástí každého kláštera a nejen jeho.

Dočítáme se i o knihovně zámecké (období šlechtických majitelů objektu po zrušení kláštera v roce 1785), dále pak o knihovně lázeňské. Tehdy, na začátku dvacátého století, nabízel podnikatel a vlastník objektu pan Maršner nejenom léčebné procedury a hojně vybavenou knihovnu s čítárnou, ale také elektřinu a první rozsvícené žárovky široko daleko, při kterých se dalo číst lépe než při tehdy obvyklých petrolejkách. Následoval učitelský ústav, pak doba totality – ani tam se to bez knih neobešlo. Pokračoval archiv Ministerstva vnitra – kartotéka obyvatel Československa, který naplnil prostory bývalého kláštera až po okraj, ale o knihách to tak úplně nebylo. Se zahájením provozu Svatojánské koleje začala fungovat i současná knihovna zaměřená především na pedagogickou, výchovnou a duchovní literaturu. V chudých začátcích školy byl i nepatrný dar či služba velkou pomocí

Svatojánské přírůstky

Patříme k nejmenším obcím v republice, přestože jsme vlastně tři vesnice v jedné. Koncem loňského roku bylo rozložení trvale hlášených obyvatel přibližně následující: Svätý Jan 70, Sedlec 60, Záhrabská 50. Největší potenciál k „rozмноžování“ má Záhrabská, kde je kolem stovky domů s číslem popisným nebo evidenčním, a která láká svou kouzelnou polohou a blízkostí od Prahy. Od počátku roku se sem k pobytu přihlásilo šest lidí, a další, kteří zde celoročně žijí, se zatím rozhodují. Nejhustěji osídlená je ulice Na Výsluní, kde je 10 trvale obydlených domů. O prázdninách se sem má nastěhovat další čtyřčlenná rodina s malými dětmi. Stále citelněji zde pociťujeme absenci hřiště a prostoru pro setkávání...

Ve Svatém Janu probíhají přestavby a opravy několika domů, což dává naději, že se i zde usídlí noví obyvatelé. Nová výstavba v areálu bývalé drůbežárny v Sedlci se jen zvolna připravuje. Majitel zatím neupřesnil, jestli zde počítá s výstavbou, nebo jen zasílkuje a rozprodá pozemky pro 15 domů. BUK

a jednou z nich (byť placenou) byla i výroba prvních knihovních regálů, které se ujal truhlář, velký patriot a spoluorganizátor Svatojánské společnosti pan Václav Šalda se Sedlce. Jeho regály slouží svému účelu dodnes.

Knihovna v posledních měsících prochází velkou rekonstrukcí, kterou zásadním podílem pomáhá financovat Středočeský kraj (téměř 1,4 mil Kč). Díky jeho podpoře řešíme problematickou vlhkost ve zdivu a podlahách, také odvětrání podlah a dokonce i odvětrání jeskyně sv. Ivana za kostelem. Umístění knihovny respektive studovny je totiž zvláštní tím, že se nachází přímo nad uvedeným prostorem. Ačkoliv se tedy nacházíme ve druhém patře objektu, tak pod shnilou dřevěnou podlahou objevujeme zasypanou hlínu a travertinovou skálu. Peníze na první etapu rekonstrukce docházejí, ale věříme v úspěch žádosti o druhou dotaci od Středočeské-

ho kraje, díky níž by se nám v ideálním případě podařilo dokončit rekonstrukci včetně pořízení bezbariérového řešení – schodolezu, který by poprvé v téměř tisícileté historii umožnil bezbariérový přístup do obou pater budovy.

Ve Svatojánské koleji, která je pro veřejnost přístupná především během celonárodní akce Noc kostelů, připravujeme v souvislosti s rekonstrukcí i mimořádnou komentovanou prohlídku pro místní občany, aby mohli nahlédnout za mohutné zdi této národní kulturní památky a lépe tak poznat běžný život současné školní instituce, která v letošním roce slaví 25 let své existence. Prohlídka je naplánována na termín 24. 4. od 17.30 hod a případní zájemci mohou zůstat i na koncert, který bude následovat od 19.00 hod v refektáři. Hlavním protagonistou bude místní občan a výjimečný hudebník pan Miloslav Študent. MICHAL ŠEDIVÝ

Zmizela kronika

Tak přeče! Sedm let neustále tvořila výbavu altánu u dubu na Herinkách, zmizela. Když kronika zmizí, jste určitě v Česku, chtělo by se parafrázovat text u vtipné meteorologické stanice, umístěné tamtéž. Jedenáctý díl kroniky byl u dubu od loňské pouti, první záznamy do něj psali turisté, jdoucí do Jána na oslavu 130 let stezky Vojty Náprstka – a byli to profíci s razítky a nálepkami, kterými jsou zvyklí značit významná místa na svých trasách. Tohle místo určitě nepřestane být významné ani kouzelné, jen pro nás, kteří víme, bude pohled na altánek o dost smutnější... BUK

Tříkrálová sbírka

Svatojánská kolej děkuje všem dárcům a podporovatelům letošní Tříkrálové sbírky, kterou jsme zorganizovali v části Svatého Jana pod Skalou, v části Hostímí, ve Svatojánské koleji a v ZŠ Loděnice.

Pro potřeby berounské Charity se nám podařilo vybrat částku 6 941 Kč. V nevyhlášené soutěži jsme se tímto výsledkem umístili na sedmé příčce z 54 připravených a zapečetěných kasiček. V rámci Středočeského kraje se nakonec berounská Charita umístila na prvním místě mezi ostatními a to s celkovou částkou 216 657 Kč. M. ŠEDIVÝ

Vodovod

Od loňského roku dost často řešíme potíže s dodávkou vody z vodárny v Sedlci. Jedním ze signálů, že něco není v pořádku, byla faktura za elektřinu, kde se i přes předchozí navýšení záloh objevil nedoplatek přes 18 tisíc Kč. VaK Beroun zjistil, že díky opotřebením automatických ventilů dochází k nesmyslnému přečerpávání vody – uznal, že na závodu měl přijít dříve a doplatek za proud nám uhradil. Zároveň jsme ale byli upozorněni na to, že problém je řešitelný jen výměnou vadných ventilů za cca 60 tis. Kč. Výměna proběhla koncem loňského léta.

Mysleli jsme, že jsme tímto vodárnu dostatečně zmodernizovali, a že nějaký čas bude pokoj. Bohužel hned na začátku tohoto roku nastaly výpadky dodávek vody a technici VaKu byli nuceni vyměnit vadné spalené hlavní čerpadlo.

Kromě faktury na 106 tis. Kč jsme dostali informaci, že nové moderní čerpadlo nemůže automaticky spolupracovat se slabším starým záložním čerpadlem. V případě poruchy hlavního čerpadla tedy nedojde k okamžitému přepnutí a pokračování dodávek vody bez výpadku, ale bude nutný výjezd technika a ruční přepnutí na zálohu. O výpadku se navíc nemusí dispečer VaKu dozvědět včas – naše vodárna totiž nemá systémem automatického hlášení, takže hrozí několikahodinový výpadek dodávky vody. Velice se nám tedy doporučuje nákup druhého výkonného čerpadla.

Délku výpadku ale mohou ovlivnit sami odběratelé, pokud v případě přerušení dodávky ihned zavolají na dispečink VaK Beroun – jeho číslo 606 666 990 je uvedeno i na obecních webových stránkách. Volat nebo psát na obecní úřad je v tomto případě kontraproduktivní.

JIŘÍ BOUČEK

Jak vidíte, provoz vodovodu výrazně zatěžuje rozpočet obce, zastupitelstvo tedy bude na příští schůzi řešit zdražení vody. Tím částečně vykompenzujeme snížení DPH, ke kterému u vody dojde od května tohoto roku.

Aktuální sdělení: Společnost VaK Beroun z preventivních důvodů uzavřela zákaznická centra a omezila vstup návštěv na pracoviště VaK. Zároveň jsou omezeny kontakty zaměstnanců VaK s dalšími osobami, tj. je omezeno vyvážení domovních jímek, výměny vodoměrů, zřizování nových odběrných míst. Cílem je ochránit v maximální míře zaměstnance před nákazou.

Zároveň byl aktivován krizový štáb, který je připraven převzít řízení společnosti VaK Beroun, jakmile to bude nutné. Postup je koordinován s místními orgány krizového řízení a příslušnými orgány státní správy.

JIŘÍ BOUČEK

Akce ve stavu nouze

Na tomto místě jsme chtěli zveřejnit seznam kulturních a jiných akcí, které se mají konat v naší obci nebo v blízkém okolí. V dané situaci je plánování akcí narušeno, březnové a dubnové termíny jsou bezpředmětné.

Řada akcí již byla zrušena, patří mezi ně například šestý ročník pochodu Svatý Jan ze všech stran. Jiné akce mohou proběhnout v náhradním termínu, až se jednou situace uklidní. Takovou akcí bude jistě vernisáž grafik našeho obyvatele Jiřího Blažka. Výstava se bude konat u příležitosti 86. narozenin pana Blažka, které má v březnu, a je již připravena v konferenční místnosti v bývalé faře (č.p. 2). Prostor je rezervován do konce srpna a je tedy doufejme šance výstavu otevřít v pozdějším termínu.

Vzdálenější termíny v tuto chvíli nemá smysl inzerovat, raději se soustředíme na praktické věci, které nám pomohou se vypořádat s nouzovým stavem a s omezením pohybu osob na veřejnosti. Především jde o distribuci ochran-

ných hygienických potřeb a potravin a o dodržování mimořádného režimu. Obec v rámci daného stavu omezuje parkování vozidel na území obce – chceme tím zamezit nadměrné koncentraci osob na veřejných prostranstvích.

Na webu obce jsme v aktualitách uveřejnili nabídky několika organizací, které jsou schopny zajišťovat rozvoz potřebných věcí. Nejúčinnější je ale přímo sousedská výpomoc, což podle mých informací docela hezky funguje v Sedlci i ve Svatém Janu. Všem, kteří v rámci svého zaměstnání jezdí mimo obec a jsou ochotni nabídnout svoje možnosti, tímto velice děkuji.

Provoz obecního úřadu je omezen, veškeré platby doporučujeme vyřizovat bezhotovostně. V případě potřeby nejprve raději zavolejte nebo napište mail, s čím potřebujete pomoci. Pokud nenajdeme bezkontaktní způsob řešení, můžeme se samozřejmě při dodržení všech preventivních opatření sejit. Sledujte prosím obecní web a sdělovací prostředky, buďte zodpovědní a zachovejte dobrou mysl!

JIŘÍ BOUČEK

Kontejner v dubnu

V sobotu 11. dubna budou ve všech částech obce postupně přistaveny kontejnery na velkoobjemový a nebezpečný odpad. Hasiči také provedou odvoz železného šrotu. Další termín bude sobota 5. září 2020.

RED

Smutná zpráva

V úterý 11. února po delším pobytu v nemocnici zemřel pan Richard Vandera. Po letech pobytu v Sedlci se koncem loňského října přihlásil v naší obci k trvalému pobytu, z čehož jsme měli velkou radost.

Richard nám jako fundovaný stavař nezištně pomáhal s legalizací nezdokumentovaných staveb. Zakreslil pro obec autobusovou čekárnu v Sedlci a chatu č.e. 10 mezi Svatým Janem a Sedlcem. Přípravoval také podklady k legalizaci hasičské zbrojnice, ale tuto záležitost již musíme dotáhnout sami... Sedlečtí ztratili vždy usměvavého a vstřícného souseda.

RED

